

środa, 13.12.2023

środa 13.12

Rozważanie

Dzisiejsze rozważanie oparte na alegorii przedstawiającej słup ognia w chmurach a pierwotnie również napis: WOLKEN SAEULE, który odnosi się do słów hymnu: „Tron Mój w słupie obłoku”, zaczerpnięty jest z wezwań Godzinek z hymnu w tercji.

Autor Pieśni nad Pieśniami tak wyśpiewuje:

Kim jest ta, co się wyłania z pustyni

wśród słupów dymu,

owiana wonią mirry i kadzidła,

i wszelkiej wonności kupców? (Pnp 3.6)

Ten piękny obraz jest nawiązaniem do wydarzenia z dziejów Narodu Wybranego – wyjścia z niewoli egipskiej. Sam Pan Bóg wyprowadził ich wtedy, wciąż towarzysząc swemu ludowi. Oto jak pisze o tym Księga Wyjścia: „A Pan szedł przed nimi podczas dnia jako słup obłoku, by ich prowadzić drogą, podczas nocy zaś jako słup ognia, aby im świecić, żeby mogli iść we dnie i nocy. Nie ustępował sprzed ludu słup obłoku we dnie ani słup ognia w nocy”.

Kim jest więc ta, która wyłania się z pustyni wśród dymu? Postać Oblubienicy z Pieśni nad Pieśniami można tłumaczyć w trojaki sposób: w odniesieniu do Izraela, Kościoła i Maryi. Także obraz słupa obłoku wskazuje na cechę wspólną, jaka łączy Maryję z narodem Wybranym Starego Przymierza i z Kościołem – Nowym Narodem Wybranym. Bóg towarzyszył Izraelitom w całej ich historii. Właśnie Jego obecność w słupie obłoku w czasie wyjścia z niewoli jest wymownym tego przykładem. Także z Maryją Bóg był zawsze. To właśnie obwieścił jej anioł mówiąc do Niej w czasie zwiastowania: „Pan z Tobą”! Te jego słowa powtarzamy tak często w modlitwie „Zdrowaś Maryjo”. Również Kościołowi towarzyszy Pan. Dzieje się to w wieloraki sposób, szczególnie zaś w ofierze Mszy św. Pan Jezus jest zawsze z Kościołem, tak jak był z Narodem Wybranym i jak był i jest wciąż w szczęśliwości niebieskiej z Maryją. Zapowiedział bowiem: Oto ja jestem z Wami po wszystkie dni aż do skończenia świata. A symbolem tej właśnie Bożej obecności jest piękny obraz słupa obłoku, słupa dymu – przewodnika i drogowskazu na pustyni.

Czasami człowiek wątpi w prawdy wiary, poddaje się, pyta: Czy to prawda? Zniechęca się pracą duchową, modlitwą, znudzony staje się podczas Mszy św. Nie dostrzega obecności Boga ani w sakramentalnych znakach ani w życiu. Czasami przychodzi duchowe wypalenie, oschłość, pustka duchowa, „noc ciemna” – jak piszą znawcy życia duchowego. Jakże wówczas potrzeba nam znaków potwierdzenia Bożej obecności! Widzimy ją w Maryi, najpiękniejszej Uczennicy Boga, która staje się dla nas nauczycielką i

przewodniczką. Ochronia i wskazuje kierunek jak obłok Izraelitom a także jest światłem w chwilach ciemności, nocy, zwątpienia i pustki - pokazującym drogę jak Izraelitom w ciemności nocy.

Modlitwa

Maryjo, ubrana w S?o?ce, Pi?kna jak w pe?ni ksi??yc, T?czo z pi?knych farb z?o?ona, Runo Gedeona, Studnio Jakubowa, Ogrodzie rajski, Matko wszech?yj?cych, Arko Noego, Bramo niebieska, Krzaku Boskim ogniem gorej?ca, Tronie w s?upie ob?oku – módl si? za nami!

Zadanie na dziś

Przeczytaj fragment Starego Testamentu Ksi?gi Pie?ni nad Pie?niami - rozdzia? 31

Pieśń

O której ber?a, l?d i morze s?ucha ...